

SVĒTĀ GARA DARBS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jāņa 16:8-11; Rom. 5:10; Ebr. 4:15, 16; 1. Pēt. 5:8, 9; 1. Jāņa 5:12, 13; Ps. 31:24.

ATMIŅAS PANTS:

“Lai cerības Dievs jūs piepilda ar prieku un mieru ticībā un jūs Svētā Gara spēkā kļūtu pārpilni šajā cerībā.” (Rom. 15:13)

Nonākot mūsu šī ceturkšņa Bībeles izpētes tēmas par Svēto Garu un garīgumu beigās, pievērsīsimies vēl kādam Gara darbam, kuru vēl nesam apskatījuši.

Kad Jēzus paziņoja mācekļiem, ka Viņš dodas pie Tēva, Viņš apsolīja viņiem sūtīt Svēto Garu. “Bet Aizstāvis, Svētais Gars, ko Tēvs sūtīs manā vārdā, mācīs jums visu un atgādinās jums visu, ko esmu jums runājis.” (Jāņa 14:26)

Saskaņā ar Jēzu Svētais Gars ir “parakletos”, tas ir, “palīgs”, “mierinātājs” vai “advokāts”, kas iestājas par mums. Vienlaikus Jēzus arī pateica, kādu darbu šis advokāts darīs: Viņš “pārlicinās” pasauli par grēku, taisnību un tiesu (Jāņa 16:8).

Pēdējās nedēļas laikā mēs sīkāk pētīsim šo īpašo Svētā Gara darbu. Mēs arī mācīsimies, kā šis Gara darbs ir saistīts ar diviem citiem svarīgiem Viņa kalpošanas aspektiem mūsu labā: mūsu pārliecību par glābšanu un godības cerību, kas virza uz priekšu mūsu kā Jēzus Kristus mācekļu dzīvi.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. martā.

Pārlicība par grēku

Izlasi Jāņa 16:8, 9. Kādu svarīgu darbu Svētais Gars dara mūsu labā, un kāpēc tas ir tik svarīgi? _____

Jēzus nosauca Svēto Garu par "paraklete", kas ir vārds ar bagātīgu nozīmi un ietver ideju par palīgu, aizstāvi un mierinātāju. Svētais Gars neienāk šajā svarīgajā darbā kā brāļu apsūdzētājs vai kā mūsu prokurors. Jēzus nav Viņu sūtījis, lai mūs nosodītu, bet drīzāk lai palīdzētu mums ieraudzīt savu vajadzību pēc žēlastības.

Tikai mierinātājs tiks uzņemts kā palīgs. Tā ir liela traģēdija, ka kristieši, lai arī cik viņiem ir labi nodomi, bieži tuvojas grēciniekiem ar apsūdzošu garu, nevis ar izpalīdzīgu. Ja mēs staigājam apkārt, norādot uz grēku citu cilvēku dzīvē, mēs darām ko tādu, ko Jēzus mūs nav aicinājis darīt. Galu galā kas gan mēs esam, lai norādītu uz citu cilvēku grēkiem, ja paši neesam bez grēka?

Izlasi Rom. 2:1 un Mat. 7:3. Kādu vēsti mums vajadzētu paņemt no šiem pantiem? _____

Mēs esam Viņa liecinieki, nevis Viņa prokurori. Mēs esam aicināti liecināt par Viņa glābjošo spēku, nevis nosodīt citu kļūdas. Cenšoties pārliecināt citus cilvēkus par viņu grēkiem, mēs uzņemamies darbu, kas nav mūsu. Tas ir Svētā Gara darbs.

Mierinātājs ir tas, kam "jāpārlicina" pasaule par grēku, un ne jau mums tas būtu jādara (Jāņa 16:8). Cilvēki, kas nav nodevuši savu dzīvi Jēzum, bieži neizjūt, kas patiesībā ir grēks un cik postošs tas var būt.

Šeit izteiktā doma nav tāda, ka Gars uzskaitīs specifiskas kļūdainas darbības. Drīzāk Viņš pievēršas visfundamentālākajam grēkam no visiem: neticībai Jēzum Kristum (Jāņa 16:9). Mūsu visdziļākās ciešanas un atsvešināšanās nav meklējamas mūsu morālajās nepilnībās, bet gan atsvešinātībā no Dieva un mūsu atteikšanās pieņemt To, ko Dievs bija sūtījis ar nolūku glābt mūs no šī stāvokļa.

Visa grēka pamatproblēma ir tā, ka mēs neticam Jēzum un tādējādi atmetam vienīgo, kas var glābt mūs no grēka un vainas. Tas ir grēks, kas visa centrā liek sevi un atsakās ticēt Dieva Vārdam. Tikai Svētais Gars var atvērt mūsu katra sirdi un prātu lielajai nožēlas vajadzībai un glābšanai, kas atrodama, pateicoties Kristus nāvei mūsu labā.

Vajadzība pēc taisnības

Jāņa 16:8 ir teikts, ka Svētais Gars pārliecinās pasauli ne tikai par grēku, bet arī par taisnību. Citiem vārdiem, pasaule, kas nezina, kas īsti ir grēks, un nezina arī, kas ir taisnība.

Neatgriezti cilvēki iedomājas, ka ar ārēju tikumību pietiek. Viņi neilgojas pēc Dieva taisnības, bet pēc savas taisnības. Viņi ilgojas pēc taisnības, kas nāk no viņu ārējiem darbiem, tādiem kā paklausība Dieva likumam. Bet mūsu paklausības darbi nevar mūs attaisnot Dieva priekšā.

Jes. 64:5 pravielis apraksta paša darītus taisnības darbus kā "sārņainas drānas". Pat mūsu vislabākā reliģiski motivētā taisnība patiesībā ir pretējais: netaisnība.

Bet Jēzus taisnība mums ir pietiekama. Tā apmierina visas Dieva likuma prasības. Tā rēķinās ar Dievu Tēvu. Un mēs varam to pieprasīt sev tikai ticībā Jēzum Kristum.

Izlasi Rom. 5:10 un Ebr. 4:15, 16. Kā mūsu taisnība ir saistīta ar Kristus dzīvo kalpošanu Tēva klātbūtnē Debesīs? _____

Taisnība, ko pieprasa likums, piepildās Jēzus pilnīgajā dzīvē. Viņš nomira mūsu dēļ. Lai gan viņu atmeta tie, kas lēma Viņu nāvei šeit virs zemes, Viņu laipni uzņēma Tēvs Debesīs. Ar augšāmcelšanos Dievs Tēvs ir uzlicis apstiprinājuma zīmogu Jēzus dzīvei un atpestīšanas darbam. Tagad Jēzus dzīvo, lai aizlūgtu par mums (Ebr. 4:15, 16), un Viņš attiecina Savas nāves nopelnu uz mums, jo mums pašiem nav taisnības, kas tik ļoti nepieciešama glābšanai.

Mēs varam dzīvot tāpēc, ka Viņš dzīvo mūsos. "Līdz ar Kristu esmu pienaglots krustā, tādēļ nevis es dzīvoju, bet mani dzīvo Kristus. Un mana dzīve miesā tagad ir ticībā uz Dieva Dēlu, kas mani ir mīlējis un atdevis sevi par mani." (Gal. 2:20) Kad Jēzus dzīvo mūsos, mēs staigājam Garā (Rom. 8:4) un saņemam jaunu garīgu dzīvību Gara spēkā (salīdzini ar Gal. 3:2-5; 5:16, 18).

Tas, ka Tēvs paaugstina Jēzu Debesīs, atklājas Kristus spēcīgajā klātbūtnē mūsu vidū caur Garu. Svētā Gara spēkā Viņa mācekļi dzīvo arvien lielākā saskaņā ar Kristu.

Vai tu esi piedzīvojis realitāti, cik pretīgas ir tavas paša pūles iegūt taisnību? Ko tas māca mums par vajadzību pēc Kristus taisnības? _____

Pārlicība par tiesu

Izlasi Jāņa 16:8, 11. Par kādu tiesu Jēzus runā? Kāpēc tā ir laba vēsts? _____

Palikusi neapskatīta pēdējā lielā pārlicība, kas ir daļa no Svētā Gara darba: pārlicība par tiesu. Šķiet, ka, tieši sludinot par šo tēmu, mēs ejam nepareizā un kaitīgā virzienā. Bieži diskusija par grēku un taisnību, šķiet, vada daudzus tā saucamos kristiešus izteikt brīdinājumu tiem, kas atmet Kristu. To darot, viņi bieži vien ar bailpilnu zemtekstu grib brīdināt grēciniekus par nākotnes tiesu, kas viņus sagaida.

Lai gan šī tiesa ir realitāte, tas nav tas, par ko Jēzus runā Jāņa 16:11. Valoda norāda, ka Kungs nerunā par nākotnes tiesu, kā Viņš to darīja Jāņa 12:48. Tiesas aspekts, par ko Jēzus runā, ir labā vēsts, ka sātans drīz tiks tiesāts Golgātā. Velns, lielais patiesības ienaidnieks, tagad dzīvo aizgūtā laikā. Tiesa nāks, bet šeit galvenā uzmanība pievērsta tam, lai mēs saprastu, ka šīs pasaules valdnieks jau ir notiesāts.

Izlasi 1. Pēt. 5:8, 9. Kā sātans ir aprakstīts Pēterim? Kā mēs viņam varam pretoties? _____

Velns, zinādams, ka viņa laiks ir īss un ka viņš ir nāvējoši sakauts Golgātā, tomēr vēl ir dzīvs. Un viņš ir nikns, cenšoties iznīcināt, cik daudzus vien iespējams. Bet viņš ir sakauts ienaidnieks. Jēzus ir izcīnījis uzvaru. Jēzus asinis dara mūs brīvus.

Kad Otrā pasaules kara laikā Savienoto spēku iebrukums Francijā 1944. gada 6. jūnijā nacistu karaspēkam deva izšķirošu triecienu, kļuva skaidrs, ka Hitleris ir sakauts. Tomēr 11 mēneši no šī uzbrukuma līdz kara beigām 1945. gada 8. maijā bija asiņainākie no visiem. Līdzīgi sātans zina, ka viņš ir pilnībā sakauts pie krusta. Tomēr viņš stūrgalvīgi cīnās un cenšas iznīcināt, cik daudzus iespējams. Šajos izaicinošajos laikos mēs esam aicināti būt skaidrā prātā un modri un mest visas savas raizes uz Jēzu, jo Viņš rūpējas par mums (1. Pēt. 5:7, 8).

Kāpēc tiesa ir labā vēsts? Kas ir mūsu drošība tiesā? Kā mēs varam sludināt par tiesu tādā veidā, lai tā būtu drīzāk cerības, nevis bailu vēsts? _____

Pārliecība par glābšanu

Izlasi 1. Jāņa 5:12, 13; Rom. 8:15-17 un 2. Kor. 5:5. Ja reiz esam pieņēmuši Kristu kā savu Glābēju, kāpēc mums nevar būt mūžīgās dzīvības garantija? Kas ir šīs pārliecības pamats? _____

Svētais Gars ir tas, kas vada grēciniekus pie Jēzus. Jēzus aizvietojošā nāve ir panākusi izlīgumu starp mums un Dievu. Jēzus piedošana dara mūs brīvus dzīvot jaunu dzīvi kā Dieva adoptētajiem bērniem. Tagad mēs vairs neesam Dieva ienaidnieki (Rom. 5:10), bet mēs staigājam saskaņā ar Garu (Rom. 8:4) un noskaņojam savu domāšanu uz Gara lietām (Rom. 8:5). Ja mums nebūtu Kristus Gara, mēs nebūtu Viņa bērni un nepiederētu Viņam (Rom. 8:9). Bet tagad mums ir iekšēja liecība par Svēto Garu, kas mājo mūsos. Viņš apliecina mums, ka mēs piederam Jēzum un ka mēs esam Dieva mantinieki un Kristus līdzmantinieki (Rom. 8:17). Tā pati spēcīgā dzīve, kas uzmodināja Jēzu no mirušajiem, tagad ir aktīva mūsos un padara mūs, kas bijām garīgi miruši, dzīvus (Rom. 8:10). Pat vēl vairāk, Viņš arī apzīmogo mūsu sirdīs pārliecību, ka mēs patiešām piederam Dievam. Sadzirdējuši glābšanas evaņģēliju un sākuši tam ticēt, mēs esam apzīmogoti Jēzū ar Svēto Garu, kas mums ir dots kā mūsu mantojuma ķīla (Ef. 1:13, 14). Šī drošība var būt katram ticīgajam (1. Jāņa 5:12, 13).

Izlasi Ef. 1:13, 14. Ko nozīmē būt Gara apzīmogatam? _____

Tie, kas pieņem Kristu, ir piedzimuši no jauna, piedzimuši "no Gara" (Jāņa 3:3, 5). Svētais Gars apzīmogo šo faktu mūsu sirdīs, tā ka mums var būt pārliecība par glābšanu un mēs varam piedzīvot prieku no tā, ka esam Dieva bērni. Svētais Gars apliecina, ka mēs piederam Kristum. "Ja kādam nav Kristus Gara, tad viņš nepieder Kristum." (Rom. 8:9) Mums tagad ir apziņa, ka Dievs ir mūsu mīlošais Tēvs un mēs esam Viņa dārgie bērni. Svētais Gars ir depozīts jeb ķīla mūžīgās dzīvības un nemirstības dāvanai, ko mēs saņemsim, Jēzum nākot otrreiz (1. Kor. 15:51-54). Tā ir patiesas ticības iezīme. Ir grūti saskatīt, kā kristieši var liecināt par pārliecinošu spēku bez šādas pārliecības.

"Stāstiet par drosmi, stāstiet par ticību un cerību, un jūs būsiet gaisma Kungā. Domājiet par atvērtajām durvīm, ko Kristus ir atvēris jūsu priekšā, ko neviens nevar aizvērt. Dievs aizvērs durvis uz visu ļauno, ja jūs dosiet Viņam iespēju. Kad ienaidnieks nāk kā plūdi, Kunga Gars pacels jūsu priekšā karogu pret viņu." (E. Vaita "The Advent Review and Sabbath Herald", 1889. gada 16. aprīlis)

Svētais Gars un cerība

Izlasi Rom. 5:4; 15:13 un 1. Kor. 13:13. Kā mīlestība un cerība ir saistītas savā starpā? Kā Svētais Gars ir instruments, kas dod mums mīlestību un cerību?

Svētais Gars ir Tas, kas mūsu sirdīs ir izlējis Dieva mīlestību. Viņš savieno mūs ar Dievu un liek Dieva mīlestībai mājot mūsos. Dieva nelokāmā un nemainīgā mīlestība ir mūsu cerības iemesls un pamats. Bez mīlestības nebūtu cerības. Tikai mīlestība rada cerību. Tā kā Dieva mīlestība iet kopā ar Viņa uzticību, mums ir brīnišķīga cerība, ka Viņš nāks atkal un vedīs mūs mājās pie Sevis.

Izlasi Ps. 31:24. Kāda cerībai ir ietekme uz mums? _____

Cerība iedvesmo. Cerība dod jaunu spēku. Cerība ļauj mums dziedāt un būt priecīgiem. Cerība ir svarīga dzīvei. Vai bez cerības dzīvei ir kāda jēga?

Cerība ir tomēr kaut kas atšķirīgs no optimisma. Optimists domā, ka viss būs labi: laika apstākļi, ekonomika, atzīmes skolā, finanses utt. Toties cerība nav akls optimisms. Drīzāk tā ir nopamatota Dieva uzticīgumā un apsolījumos, ko Viņš ir devis pagātnē. Cerība tic, ka Dievs piepildīs to, ko Viņš ir teicis, jo Viņš ir uzticams un paties. Dievs ir pierādījis Sevi kā uzticamu, un Viņš nesvārstās. Viņa nelokāmība un patiesība ir mūsu cerības pamats.

Nav šaubu arī par to, ka mūsu cerības pamats ir Jēzus krusts. Kad mēs raugāties uz krustu, mēs varam redzēt visspēcīgākajā veidā Dieva mīlestības realitāti uz mums. Krusts, Jēzum mirstot par mūsu grēkiem, dod mums un visam Universam nesalīdzināmu atklāsmi par to, kāds patiesībā ir Dievs. Tādējādi kā kritušas un noteiktu laiku dzīvojošas būtnes milzīgā kosmosā mēs varam rast cerību nevis sevī vai tajā, kādas "lielas" lietas mēs paveicam, bet mūsu Dievā, kas ir atklājis mums Sevi pie krusta.

Kā adventes cerība ir nopamatota Dieva drošajos apsolījumos? Kā cerība ietekmē mūsu dzīvi? Kā mēs varam attīstīt dzīvesveidu, kas atspoguļo cerību, nevis izmisumu? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Jūs saņemsiet spēku" oktobra sadaļu "Gatavs saņemt Garu".

Mēs varam apkopot Svētā Gara darbu, sakot, ka Svētais Gars strādā saskaņā ar Dievu Tēvu un Dievu Dēlu, lai īstenotu mūsu glābšanu. Svētais Gars modina mūs no garīgās nāves. Viņš vada mūs apzināties savu grēcīgumu un atver mūsu acis faktam, ka mēs paši par sevi esam pazuduši. Viņš iededzina mūsos ilgas pēc pārmaiņām un vada mūs pie Jēzus Kristus, kas vienīgais var apmierināt mūsu visdziļākās vajadzības. Viņš dod mums pārliecību par glābšanu, jo Viņš vienmēr norāda mums uz Jēzu un ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā. Viņš dara mūs līdzīgus Jēzum. Viņš palīdz mums būt uzticīgiem savās gaitās ar Dievu. Viņš dara mūs spējīgus piepildīt Dieva gribu un efektīvi iesaistīties misijā. Viņš radīja Dieva rakstīto Vārdu kā mūsu drošo vadoni un normu mūsu kristīgajai dzīvei un mācībai. Kur mēs būtu bez Svētā Gara? Ko mēs varētu darīt bez Svētā Gara? Mēs būtu nožēlojami un pazuduši un nevarētu izdarīt neko, kas dotu Dievam godu un cieņu. Pateicība Jēzum par to, ka Viņš apsolīja un atsūtīja mums Svēto Garu! "Svētais Gars bija visaugstākā no visām dāvanām, ko Viņš varēja izlūgt no Tēva Viņa ļaužu pacelšanai." (E. Vaita "Jūs saņemsiet spēku", 13. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomājiet vairāk jautājumu, kas ir grēks un kas ir taisnība. Kāpēc mums, kristiešiem, kas ticam Bībelei kā Dieva Vārdam, vajadzētu būt atšķirīgai izpratnei par to, kas ir grēks un taisnība, nekā tiem, kas netic Bībelei? Kādas ir šīs atšķirības? Ko Bībele mums māca par grēku un taisnību, ko nemāca citi avoti?

2. Līdzdali Bībeles izpētes grupas locekļiem, kāds Svētā Gara darba aspekts tev ir bijis visvērtīgākais. Kāpēc tas bijis tik svarīgi, un kā tas ir ietekmējis tavu dzīvi?

3. Grupā pārrunājiet, kāda cerība mums ir Jēzū. Kādi ir šīs cerības iemesli? Tas ir, ja kāds tev jautātu par iemesliem "cerībai, kas ir jūsos" (1. Pēt. 3:15), kā tu atbildētu un kāpēc? Cik pārliecinoši būtu tavi argumenti?

4. Šīs nedēļas tēma runā par glābšanas pārliecību. Kas ir glābšanas garantija? Un, ja mums tā ir, kāpēc mums tā ir? Uz ko tai vajadzētu būt balstītai? Un ar ko tā atšķiras no pašpaļāvības?